

der findes paa denne Liste. saa have de Forpligtelse med Hensyn til det Hverv, der er paalagt dem ved det kommende Landstingsvalg, saa kunne de ikke fremkomme med yderligere Undskyldninger. Det samme gælder med Hensyn til § 74 angaaende Valgmandsvalgene. I denne Paragraf indeholdes Bestemmelser om, hvorvidt den valgte kan undslaa sig fra det ham overdragne Hverv, er han til Stede paa Valgdagen, skal han angive de lovlige Undskyldningsgrunde, han kan have, ellers anses han som valgt. Er han ikke til Stede, har Valgbestyrelsens Formand straks at meddele ham Underretning om Valget, og dersom han da ej inden 2 Dage fremkommer med en Undskyldning, som Bestyrelsen for Valgmandsvalget finder gyldig, er han pligtig til at modtage Valget og udføre sit Hverv i Overensstemmelse hermed under den Mulkt, som Valgloven nærmere foreskriver. Senere Forfald og navnlig Dødsfald komme aldeles ikke i Betragtning efter de 2 Paragraffer, der er slet ikke tænkt paa noget saadant ved de 2 Paragraffer. Det er imidlertid den almindelige Betragtning ved alle Valg, enten der staar noget i den vedkommende Lovbestemmelse eller ikke, at, saa snart der sker Dødsfald, skal der være Omvalg. Vi kende ikke noget Tilfælde med en anden Fremgangsmaade — undtagen ved et Sogneraadsmedlems Dødsfald, da kan man udsætte Udfyldningsvalget indtil de almindelige Valg, hvis Sogneraadet enstemmig vedtager det; er et Sogneraadsmlem imod det, kan det ikke udsættes. Det er altsaa en almindelig Regel, at, hver Gang der sker Dødsfald, skal der finde Omvalg Sted. Der staar ikke noget i Grundloven eller Valgloven om, hvilke Forholdsregler der skal træffes, naar der sker Dødsfald, men Praksis indtil denne Dag har vist, at man har fulgt den Vej, jeg nævner. Naar der dør en Folketingsmand, udskriver Regeringen nyt Valg, naar der dør en Landstingsmand, udskriver Regeringen nyt Valg, uden at der staar noget som helst i Valgloven om den Ting, og det samme har været Tilfældet, naar der dør en Valgmand eller en af de højstbeskattede, saa kaldes den næste til, der staar paa Tillægslisten, det har været gældende Praksis til den Dag i Dag. — Hensynet til Grundlovens § 37, som Klagerne have paaberaabt sig, har ogsaa Betydning. Der staar ganske vist ikke, at der skal foretages nyt Valg ved Dødsfald, men at de almindelige Vælgere og de højstbeskattede have deres berettigede Krav, de skulle saa vidt muligt være ligestillede, det

er ikke blot den paagældende Kommune, der i Tilfælde af Valgmandsvalg har Krav paa at blive repræsenteret ved kommende Landstingsvalg, men de almindelige Vælgere i det hele taget have ogsaa i Henhold til § 37 Krav med Hensyn til denne Valgmand. Jeg mener derfor, at det er en selvfølgelig Sag, at Omvalg bør foretages. — Den ærede Ordfører eller rettere sagt Udvalgets Flertal har i Betænkningen henvist til Ørstedes Stilling i 1849 og har villet tage Ørsted til Indtægt for den Opfattelse, at der ikke kan ske nogen som helst Forandring i Listerne efter denne saakaldte endelige Berigtigelse. Ørsted har jo nemlig foreslaaet Suppleanter, foreslaaet ikke blot Valgmænd, men ogsaa Suppleanter valgte, men det gik ikke igennem. Det, som laa til Grund for Ørstedes Opfattelse, var, saavidt jeg forstaaer Flertallet, det, at Ørsted gik ud fra, at naar der ikke kunde vælges Suppleanter, var det dermed givet, at saa var ikke blot Valgmanden forpligtet til at møde, men saa kunde der ingen Forandring foretages ved muligt Dødsfald. Nu er jeg saa heldig at kunne oplyse, at netop det Eksempel med Ørsted aldeles soleklart beviser, at jeg har Ret i min Opfattelse. Jeg maa nok med den højtærede Formands Tilladelse oplæse nogle faa Linier af den daværende Ordførers Udtalelser dels i Betænkningen, dels i Salen med Hensyn til, hvad der var Hovedtanken med denne Paragraf, som nu har fundet Plads i den nuværende Valglovs § 74 — det var § 45 i den oprindelige Lov af 16de Juni 1849. I Betænkningen har Ordføreren, Krieger, skrevet følgende: „Den, der er udnævnt til Valgmand, synes ikke uden særlige Undskyldningsgrunde at burde kunne fritages for Valgmandsstillingen. Undskyldningsgrundenes Bedømmelse kan næppe overlades til andre end Valgbestyrelsen. Naar han da ingen gyldige Undskyldninger kan gøre gældende, bør han med Samvittighedsfuldhed opfylde det ham overdragne Hverv, han tør ej uden lovligt Forfald udeblive fra Landstingsvalg. Han tør ej forud hindres ved nogen Forskrift eller Forpligtelse“. Saa følger Krieger til: „Jeg har troet at burde oplæse disse faa Ord af de korte Bemærkninger, hvormed Udvalget end har haft Tid at ledsage sin Betænkning, i Henhold til den Tanke, der ligger i de Ord, Udvalget har vedkendt sig: Udvalget har nemlig troet det nødvendigt, at der i Lighed med den norske Valglov bestemmes en Mulkt for den Valgmand, der undtager sig Opfyldelsen af den ham paahvilende Pligt“. Ordføreren har dermed,